

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2004/C 201/01	Euroopa Kohtu otsus (täiskoda) 22. juuni 2004 kohtuasjas C-42/01: Portugali Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Koondumise kontroll ühenduses — Nõukogu määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 21 lõige 3 — Õigustatud huvide kaitse liikmesriikides — Komisjoni pädevus)	1
2004/C 201/02	Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-30/02 (Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa eelotsusetaotlus): Recheio – Cash & Carry SA v. Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas (Alusetult makstud summa tagasinõudmine — 90-päevane kaebuse esitamise tähtaeg — Tõhususe põhimõte)	1
2004/C 201/03	Euroopa Kohtu (teine koda) 24. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-49/02 (Bundespatentgericht'i eelotsusetaotlus): Heidelberger Bauchemie GmbH (Kaubamärgid — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv 89/104/EMÜ — Tähisted, mis võivad moodustada kaubamärgi — Värvikombinatsioonid — Sinise ja kollase kombinatsioon teatavate ehituskaupade jaoks)	2
2004/C 201/04	Euroopa Kohtu (neljas koda) 24. juuni 2004 aasta otsus kohtuasjas C-119/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Kreeka Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi 91/271/EMÜ artikli 3 lõike 1 teine lõik ja artikli 5 lõige 2 — Asulareovee juhtimine tundlikule alale — Kogumissüsteemi puudumine — Direktiivi artiklis 4 kirjeldatud biopuhastusest põhjalikuma puhastuse puudumine)	2
2004/C 201/05	Euroopa Kohtu (teine koda) 24. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-212/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivid 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ — Ebapiisav ülevõtmine — Kohustus ette näha riigihankeid puudutavas seadusandluses menetlus, mis võimaldab kõigil kõrvale jäetud pakujatel taotleda pakkumise vastuvõtmise tühistamist)	3

2004/C 201/06	Euroopa kohtu otsus (teine koda) 24. juunil 2004 — Kohtuasjas 278/02 (Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektorin für Oberösterreich'i eelotsusetaotlus): Herbert Handlbauer GmbH (Põllumajandus — Turu ühine korraldus — Veiseliha — Eksporditoetus — Alusetult saadud summade tagastamine — Eiramiste menetlemine — Määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikkel 3 — Otsene mõju — Aegumistähtaeg — Aegumise peatumine)	4
2004/C 201/07	Euroopa Kohtu esimene koda 24. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-350/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Madalmaade Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Isikuandmete töötlemine ja eraelu kaitse telekommunikatsioonisektoris — Direktiivi 97/66/EÜ artiklid 6 ja 9 — Etteheidete täpse määratlemise vajalikkus põhjendatud arvamuses)	4
2004/C 201/08	Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-421/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 85/337/EMÜ — Mittetäielik ülevõtmine)	5
2004/C 201/09	Euroopa Kohtu (viies koda) 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-439/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Meretransport — Direktiiv 95/21/EÜ — Mereohutus — Sadamariigi poolne laevade kontroll — Kontrollide ebapiisav arv)	5
2004/C 201/10	Euroopa Kohtu (viies koda) 17. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-99/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Iirimaa (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/52/EÜ — Liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvus — Määratud tähtpäevaks ülevõtmata jätmine)	6
2004/C 201/11	Euroopa Kohtu (neljas koda) 10. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-302/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Itaalia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/22/EÜ — Metsloomade pidamine loomaaias — Määratud tähtaja jooksul ülevõtmata jätmine)	6
2004/C 201/12	Kohtuasi C-182/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004 kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister	7
2004/C 201/13	Kohtuasi C-183/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004 kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister	7
2004/C 201/14	Kohtuasi C-204/04: Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 7. mail 2004 Saksamaa Liitvabariigi vastu	7
2004/C 201/15	Kohtuasi C-217/04: Hagi, mille Ühendkuningriik esitas 24. mail 2004 Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu	8
2004/C 201/16	Kohtuasi C-224/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Azienda Agricola Roberto ja Andrea Bogar v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia	9

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2004/C 201/17	Kohtuasi C-229/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hanseatisches Oberlandesgericht 27. mail 2004 määrusega kohtuasjas Crailsheimer Volksbank eG v. Klaus Conrads, Frank Schulzke, Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke	9
2004/C 201/18	Kohtuasi C-230/04: Hagi, mille esitas 2. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu	9
2004/C 201/19	Kohtuasi C-231/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23. veebruari 2004. aasta määrusega kohtuasjas Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole jt v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ja Regione Veneto	10
2004/C 201/20	Kohtuasi C-233/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Düsseldorf 5. mail 2004 määrusega kohtuasjas Gül Demir v. Securicor Aviation Limited Securior Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.	11
2004/C 201/21	Kohtuasi C-235/04: Hagi, mille esitas 4. juuni 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Hispaania Kuningriigi vastu	11
2004/C 201/22	Kohtuasi C-237/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Cagliari 14. mai 2004. aasta määrusega kohtuasjas Enirisorse SpA v. Sotacarbo SpA	12
2004/C 201/23	Kohtuasi C-250/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	12
2004/C 201/24	Kohtuasi C-251/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	13
2004/C 201/25	Kohtuasi C-252/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	13
2004/C 201/26	Kohtuasi C-253/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	13
2004/C 201/27	Kohtuasi C-254/04: Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu	14
2004/C 201/28	Kohtuasi C-258/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas 7. juuni 2004. aasta otsusega Cour du travail de Liège (üheksas koda) kohtuasjas Office national de l'emploi v. Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	Kohtuasi C-262/04: Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 23. juunil 2004 Saksamaa Liitvabariigi vastu	14
2004/C 201/30	Kohtuasi C-263/04: Hagi, mille esitas 24. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu	15
2004/C 201/31	Kohtuasi C-276/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas 5. aprilli 2004. aasta kohtuotsusega Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne kohtuasjas SAS Bricorama France v. Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales- Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Kohtuasja C-258/03 registrist kustutamine	15
2004/C 201/33	Kohtuasja C-382/03 registrist kustutamine	15

ESIMESE ASTME KOHUS

2004/C 201/34	Kohtunike määramine kodadesse	16
2004/C 201/35	Esimese astme kohtu otsus 25. mai 2004 kohtuasjas T-69/03: W versus Euroopa Parlament (Ametnikud — Ümberasumistoetus — Elukoha mõiste — Tõendamine)	16
2004/C 201/36	Kohtuasi T-167/04: Hagi, mille Asklepios Kliniken GmbH esitas 13. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	16
2004/C 201/37	Kohtuasi T-177/04: Hagi, mille esitas easyJet Airline Company Limited 14. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	17
2004/C 201/38	Kohtuasi T-178/04: Hagi, mille esitas MPS Group Inc. 17. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	17
2004/C 201/39	Kohtuasi T-179/04: Hagi, mille Siegfried Krahl esitas 17. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	18
2004/C 201/40	Kohtuasi T-186/04: Hagi, mille 25. mail 2004 esitas Spa Monopole, Compagnie Fermière Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	18
2004/C 201/41	Kohtuasi T-187/04: Hagi, mille DJ (*) esitas 19. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	19
2004/C 201/42	Kohtuasi T-190/04: 24. mail 2004 Société Freixenet S.A. poolt Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitatud hagi	20
2004/C 201/43	Kohtuasi T-191/04: Hagi, mille esitas MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG 27. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	20
2004/C 201/44	Kohtuasi T-194/04: Hagi, mille esitas 27. mail 2004 Bavarian Lager Company Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	21
2004/C 201/45	Kohtuasi T-202/04: Hagi, mille esitas Madaus Aktiengesellschaft 27. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu	22
2004/C 201/46	Kohtuasi T-207/04: Hagi, mille esitas 4. juunil 2004 Itaalia Vabariik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	23
2004/C 201/47	Kohtuasi T-209/04: Hagi, mille esitas 10. juunil 2004 Hispaania Kuningriik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	24
2004/C 201/48	Kohtuasi T-210/04: Hagi, mille Andreas Mausolf esitas 1. juunil 2004 Eurooli vastu	24

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2004/C 201/49

Euroopa Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 190, 24.7.2004 25

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

EUROOPA KOHTU OTSUS

(täiskoda)

22. juuni 2004

kohtuasjas C-42/01: Portugali Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Koondumise kontroll ühenduses — Nõukogu määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 21 lõige 3 — Õigustatud huvide kaitse liikmesriikides — Komisjoni pädevus)

(2004/C 201/01)

(Kohtuasja menetluse keel: portugali keel)

(Eisialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse "Euroopa Kohtu lahendite kogumikus")

Kohtuasjas C-42/01: Portugali Vabariik (esindajad: L. I. Fernandes ja L. Duarte, keda abistas advokaat Marques Mendes), kes on valinud kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis, versus Euroopa Komisjon (esindaja: P. Olivier ja M. França), mille esemeks on seoses nõukogu 21. detsembri 1989. a määruse (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle artiklist 21 tuleneva menetlusega tehtud komisjoni 22. novembri 2000. a otsuse nr C(2000) 3543 final-PT (asi nr COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor) tühistamine, Euroopa Kohus (täiskoda) koosseisus koja esimees V. Skouris, kodade esimehed P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric ja S. von Bahr (ettekandja), kohtujurist: A. Tizzano, kohtusekretär: vanemametnik M. Múgica Arzamendi, on 22. juunil 2004 teinud otsuse, mille resolutiiv-osa on järgmine:

- 1) Jätta hagi rahuldamata
- 2) Jätta kohtukulud Portugali Vabariigi kanda.

⁽¹⁾ EÜT C 108, 7.4.2001

EUROOPA KOHTU

(esimene koda)

17. juuni 2004.

aasta otsus kohtuasjas C-30/02 (Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa eelotsusetaotlus): Recheio – Cash & Carry SA v. Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas ⁽¹⁾

(Alusetult makstud summa tagasinõudmine — 90-päevane kaebuse esitamise tähtaeg — Tõhususe põhimõte)

(2004/C 201/02)

(Kohtuasja menetluse keel: portugali keel)

(Eisialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-30/02, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugal) esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas menetluses järgmiste poolte vahel: Recheio – Cash & Carry SA v. Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, Ministério Público, ühenduse õiguse tõlgendamise küsimuses alusetult makstud summade tagasinõudmise valdkonnas, Euroopa Kohus (esimene koda) koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. La Pergola ja S. von Bahr (ettekandja), R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts; kohtujurist: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kohtusekretär: vanemametnik Múgica Arzamendi, on teinud 17. juunil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Ühenduse õiguse tõhususe põhimõttega ei ole vastuolus, kui ühenduse õiguse vastaselt võetud maksu tagastamise nõudele määratakse 90-päevane aegumistähtaeg nimetatud maksu vabatahtliku tasumise tähtaja möödumisest arvates.

⁽¹⁾ EÜT C 97, 20.4.2002.

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

24. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-49/02 (Bundespatentgericht'i eelotsuse-
taotlus): Heidelberger Bauchemie GmbH ⁽¹⁾**(Kaubamärgid — Õigusaktide ühtlustamine — Direktiiv
89/104/EMÜ — Tähisted, mis võivad moodustada kauba-
märgi — Värvikombinatsioonid — Sinise ja kollase kombi-
natsioon teatavate ehituskaupade jaoks)**

(2004/C 201/03)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus)

Kohtuasjas C-49/02, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Bundespatentgericht'i (Saksamaa) esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas asjas, mille on algatanud Heidelberger Bauchemie GmbH, nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1) artikli 2 tõlgendamiseks, Euroopa Kohus (teine koda) koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), R. Schintgen ja N. Colneric; kohtujurist: P. Léger, kohtusekretär: H. von Holstein (kohtusekretäri asetäitja), on teinud 24. juunil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Registreerimistaotluses abstraktselt ja ilma piirjoonteta esitatud värvid või värvikombinatsioonid, mille toon on määratud viitega värvinäidisele ja täpsustatud värvide rahvusvaheliselt tunnustatud klassifikatsiooni alusel, võivad moodustada kaubamärgi nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 2 mõistes, juhul kui:

- on tuvastatud, et nende kasutamise kontekstis mõjuvad need värvid või värvikombinatsioonid tõepoolest tähisena;
- registreerimistaotlus hõlmab süstemaatilist paigutust, mis ühendab asjaomaseid värve ette kindlaks määratud ja püsival viisil.

Isegi kui värvikombinatsioon vastab direktiivi artikli 2 mõistes kaubamärgi moodustamise tingimustele, on veel vaja, et kaubamärkide registreerimise alal pädev asutus hindaks, kas taotletav värvikombinatsioon vastab teistele, eelkõige direktiivi artiklis 3 ettenähtud tingimustele, et teda saaks registreerimist taotleva ettevõtja kaupade või teenuste jaoks kaubamärgina registreerida. Sellisel kontrollimisel tuleb arvesse võtta kõiki antud juhul tähtsust omavaid asjaolusid ning vajaduse korral ka seda, kuidas on kasutatud tähist, mille kaubamärgina registreerimist taotletakse. Sellisel kontrollimisel tuleb arvesse võtta ka üldist huvi – mitte piirata alusetult värvide kättesaadavust teiste ettevõtjate jaoks, kes pakuvad sama liiki kaupu või teenuseid nagu need, mille jaoks registreeringut taotletakse.

⁽¹⁾ EÜT C 131, 1.6.2002.

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

24. juuni 2004

aasta otsus kohtuasjas C-119/02: Euroopa Ühenduste
Komisjon v. Kreeka Vabariik ⁽¹⁾**(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivi
91/271/EMÜ artikli 3 lõike 1 teine lõik ja artikli 5 lõige 2 —
Asulareovee juhtimine tundlikule alale — Kogumissüsteemi
puudumine — Direktiivi artiklis 4 kirjeldatud biopuhastusest
põhjalikuma puhastuse puudumine)**

(2004/C 201/04)

(Kohtuasja menetluse keel: kreeka keel)

Kohtuasjas C-119/02, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad G. Valero Jordana ja M. Konstantinidis), versus Kreeka Vabariik (esindaja E. Skandalou), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik jättis rakendamata Thriasio Pedio piirkonna asulareovee kogumiseks vajalikud abinõud ja juhtis nimetatud piirkonna asulareovee biopuhastusest põhjalikumalt puhastust läbimata Eleusise lahe tundlikule alale, siis on see liikmesriik jätnud täitmata kohustused, mis tulenevad nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise

kohta (EÜT L 135, lk 40), muudetud komisjoni 27. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/15/EÜ (EÜT L 67, lk 29), artikli 3 lõikest 1 ja artikli 5 lõikest 2, on Euroopa Kohus (neljas koda) koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud: J.-P. Puissochet ja F. Macken (ettekandja); kohtujurist: F. G. Jacobs, kohtusekretär: R. Grass, teinud 24. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Kreeka Vabariik jättis rakendamata Thrasio Pedio piirkonna asulareovee kogumissüsteemi rajamiseks vajalikud abinõud ja juhtis nimetatud piirkonna asulareovee biopuhastusest põhjalikumalt puhastust läbimata Eleusise lahe tundlikule alale, on see liikmesriik jätnud täitmata kohustused, mis tulenevad nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta, muudetud komisjoni 27. veebruari 1998. aasta direktiiviga 98/15/EÜ, artikli 3 lõike 1 teisest lõigust ja artikli 5 lõikest 2;

2) jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

(¹) EÜT C 131, 1.6.2002

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

24. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-212/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Austria Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivid 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ — Ebapiisav ülevõtmine — Kohustus ette näha riigihankeid puudutavas seadusandluses menetlus, mis võimaldab kõigil kõrvale jäetud pakkujatel taotleda pakkumise vastuvõtmise tühistamist)

(2004/C 201/05)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-212/02, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja Nolin, keda abistas Rechtsanwalt R. Roniger), versus Austria

Vabariik (esindajad C. Pesendorfer ja Fruhmann), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Salzburgi, Steiermark'i, Alam-Austria ja Kärnten'i Landesvergabegesetz'id (regionaalsed seadused riigihankelepingute sõlmimise kohta) ei näinud ette igaks juhtumiks kaebuste lahendamise korda, mis võimaldaks kõrvale jäetud pakkujal saada lepingu sõlmimise otsuse tühistamist, rikkus Austria Vabariik nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33) artikli 2 lõike 1 punktides a) ja b) ja nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ vee-, energia-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14) tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (teine koda) koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet (ettekandja), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, kohtujurist: M. Poiares Maduro, kohtusekretär: R. Grass, teinud 24. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Salzburgi, Steiermark'i, Alam-Austria ja Kärnten'i Landesvergabegesetz'id (regionaalsed seadused riigihankelepingute sõlmimise kohta) ei näinud igaks juhtumiks ette kaebuste lahendamise korda, mis võimaldaks kõrvale jäetud pakkujal saada lepingu sõlmimise otsuse tühistamist, rikkus Austria Vabariik kohustusi, mis tulenesid nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33) artikli 2 lõike 1 punktides a) ja b) ja nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivist 92/13/EMÜ vee-, energia-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14);

2) jätta kohtukulud Austria Vabariigi kanda.

(¹) EÜT C 180, 27.7.2002

EUROOPA KOHTU OTSUS

(teine koda)

24. juunil 2004

**Kohtuasjas 278/02 (Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektorin für Oberösterreich'i eelotsuse-
taotlus): Herbert Handlbauer GmbH1**

*(Põllumajandus — Turu ühine korraldus — Veiseliha —
Eksporditoetus — Alusetult saadud summade tagastamine —
Eiramiste menetlemine — Määruse (EÜ, Euratom)
nr 2988/95 artikkel 3 — Otsene mõju — Aegumistähtaeg
— Aegumise peatumine)*

(2004/C 201/06)

(Menetluse keel: saksa keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse "Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus")

Kohtuasjas 278/02, mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 234 alusel Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektorin für Oberösterreich'i (Austria) poolt esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleliolevas asjas, mille algatas Herbert Handlbauer GmbH, nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, EURATOM) nr 2988/95 Euroopa Ühenduste finantsshuvide kaitse kohta (EÜT 1995, L 312, lk 1) artikli 3 lõike 1 tõlgendamiseks, Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans ja kohtunikud J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja R. Schintgen (ettekandja) ja N. Colneric, kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär vanemametnik M. Múgica Arzamendi, on 24. juunil 2004 teinud otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa Ühenduste finantsshuvide kaitse kohta artikli 3 lõige 1 on liikmesriikides otsekohaldatav, sealhulgas põllumajandustoodete eksporditoetuste valdkonnas, kui puuduvad ühenduse valdkondlikud lühemat – ent mitte alla kolmeaastast – aegumistähtaega sätestavad eeskirjad või pikemat aegumistähtaega sätestavad siseriiklikud õigusaktid.
2. Määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada selliselt, et asjaomasele ettevõttele tollikontrollist teatamine kujutab endast sellist eiramisega seotud juurdluse või kohtumenetluse toimingut, mis katkestab sama artikli lõike 1 esimeses lõigus sätestatud aegumistähtaja ainult tingimusel, et tehingud, mille suhtes esineb eiramise kahtlus, on toiminguga piisavalt täpselt piiritletud.

EUROOPA KOHTU

esimene koda

24. juuni 2004. aasta otsus

**kohtuasjas C-350/02: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Madalmaade Kuningriik ⁽¹⁾**

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Isikuandmete töötlemine ja eraelu kaitse telekommunikatsioonisektoris — Direktiivi 97/66/EÜ artiklid 6 ja 9 — Etteheidete täpse määratlemise vajalikkus põhjendatud arvamuses)

(2004/C 201/07)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

(Esialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite
kogumikus)

Kohtuasjas C-350/02, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad M. Shotter ja W. Wils) versus Madalmaade Kuningriik (esindaja S. Terstal), mille esemeks on tuvastada, et Madalmaade Kuningriik on rikkunud EÜ asutamislepingust tulenevaid kohustusi, kui ta on jätnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/66/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset kaitset telekommunikatsioonisektoris (EÜT 1998, L 24, lk 1), artiklite 6 ja 9 siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu võtmata või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, Euroopa Kohus (esimene koda), koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (ettekandja); kohtujurist: J. Kokott, kohtusekretär: vanemametnik M.-F. Contet, on teinud 24. juunil 2004 kohtuotsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

- 1) Võttes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/66/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset kaitset telekommunikatsioonisektoris, artikli 6 üle ebatäielikult, mis seisneb esiteks selles, et Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet) artikli 11.5 lõige 1 viitab üldisele haldusmeetmele, mida ei ole komisjonile edastatud, ja teiseks selles, et Telecommunicatiewet'i artikli 11.5 lõikes 3 mainitud rakendussätteid ei ole komisjonile edastatud, ning võttes nimetatud direktiivi artikli 9 üle ebatäielikult, on Madalmaade Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

- 2) Ülejäänud osas jätta lagi rahuldamata.
- 3) Madalmaade Kuningriik kannab lisaks oma kohtukuludele kolm neljandikku komisjoni kohtukuludest.
- 4) Ülejäänud osas kannab komisjon oma kohtukulud.

(¹) EÜT C 323, 21.12.2002.

EUROOPA KOHTU

(kolmas koda)

24. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-421/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 85/337/EMÜ — Mittetäielik ülevõtmine)

(2004/C 201/08)

(kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

(Eisialgne tõlge; ametlik tõlge avaldatakse kogumikus "Euroopa Kohtu lahendid")

Kohtuasjas C-421/02: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja X. Lewis) v. Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindaja Ph. Ormond), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik ei ole vastu võtnud õigusnorme, mis on vajalikud nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40), muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, lk 5), artikli 4 lõike 2 ülevõtmiseks direktiivi II lisa punkti 1 alapunktides b ja c loetletud tööde osas, või vähemalt ei ole komisjoni nendest meetmetest teavitanud, on Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik rikkunud talle nimetatud direktiiviga pandud kohustusi, Euroopa Kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees A. Rosas, kohtunikud R. Schintgen ja N. Colneric (ettekandja), kohtujuristi D. Ruiz-Jarabo Colomer'i ja kohtusekretäri R. Grass'i juuresolekul on 24. juunil 2004. aastal teinud järgmise otsuse:

- 1) kuna Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik ei ole vastu võtnud õigusnorme, mis on vajalikud nõukogu 27. juuni 1985.

aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ, artikli 4 lõike 2 ülevõtmiseks direktiivi II lisa punkti 1 alapunktides b ja c loetletud tööde osas, samuti ei ole teavitanud nimetatud sätte rakendamiseks Inglismaal ja Wales'is võetud meetmetest, on Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik rikkunud talle nimetatud direktiiviga pandud kohustusi;

- 2) jätta kohtukulud Ühendkuningriigi kanda.

(¹) EÜT L 7, 11.01.2002

EUROOPA KOHTU

(viies koda)

22. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-439/02: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Meretransport — Direktiiv 95/21/EÜ — Mereohutus — Sadamariigi poolne laevade kontroll — Kontrollide ebapiisav arv)

(2004/C 201/09)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas C-439/02, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad K. Simonsson ja W. Wils), versus Prantsuse Vabariik (esindajad G. de Bergues ja P. Boussaroque), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei kontrollinud aastas vähemalt 25 % kõikidest üksikutest laevadest, mis on sisenenud tema sadamatesse aastatel 1999 ja 2000, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 19. juuni 1995. aasta direktiivi 95/21/EÜ laevaohutust, reostuse vältimist ning elu- ja töötingimusi laevadel käsitlevate rahvusvaheliste standardite rakendamise kohta ühenduse sadamaid kasutavate ja liikmesriikide jurisdiktsiooni all olevates vetes sõitvate laevade suhtes (sadamariigi kontroll) (EÜT L 157, lk 1) artikli 5 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (viies koda) koosseisus: koja esimees C. Gulmann, kohtunikud S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (ettekandja), kohtujurist: F. G. Jacobs, kohtusekretär: R. Grass, teinud 22. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Prantsuse Vabariik ei kontrollinud aastas vähemalt 25 % kõikidest üksikutest laevadest, mis on sisenenud tema sadamatesse aastatel 1999 ja 2000, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 19. juuni 1995. aasta direktiivi 95/21/EÜ laevaohutust, reostuse vältimist ning elu- ja töötingimusi laevadel käsitlevate rahvusvaheliste standardite rakendamise kohta ühenduse sadamaid kasutavate ja liikmesriikide jurisdiktsiooni all olevates vetes sõitvate laevade suhtes (sadamariigi kontroll) artikli 5 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

(¹) EÜT C 19, 25.1.2003

EUROOPA KOHTU

(viies koda)

17. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-99/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Iirimaa (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2000/52/EÜ — Liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvus — Määratud tähtpäevaks ülevõtmata jätmine)

(2004/C 201/10)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-99/03, Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja J. Flett), versus Iirimaa Vabariik (esindajad D. O'Hagan), mille esemeks oli tuvastada, et kuna Iirimaa ei olnud vastu võtnud komisjoni 26. juuli 2000. a direktiivi 2000/52/EÜ, millega muudetakse direktiivi 80/723/EMÜ liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvuse kohta (EÜT 2000 L 193, lk 75), täitmiseks vajalikke õigusnorme või vähemalt ei olnud sellest komisjonile teatanud, siis on liikmesriik rikkunud antud direktiivist tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (viies koda) koosseisus: koja esimees C. Gulmann, kohtunikud S. von Bahr (ettekandja) ja R. Silva de

Lapuerta, kohtujurist: A. Tizzano, kohtusekretär: R. Grass, teinud 17. juunil 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) kuna Iirimaa ei olnud vastu võtnud komisjoni 26. juuli 2000. a direktiivi 2000/52/EÜ, millega muudetakse direktiivi 80/723/EMÜ liikmesriikide ja riigi osalusega äriühingute vaheliste finantssuhete läbipaistvuse kohta, täitmiseks vajalikke õigusnorme, siis on liikmesriik rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Iirimaa kanda.

(¹) EÜT C 101, 26.4.2003

EUROOPA KOHTU

(neljas koda)

10. juuni 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-302/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Itaalia Vabariik (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/22/EÜ — Metsloomade pidamine loomaaias — Määratud tähtaja jooksul ülevõtmata jätmine)

(2004/C 201/11)

(Kohtuasja menetluse keel: itaalia keel)

(Esialgne tõlge; lõplik tõlge avaldatakse Euroopa Kohtu lahendite kogumikus)

Kohtuasjas C-302/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: M. van Beek ja R. Amorosi) v. Itaalia Vabariik (esindaja: I. M. Braguglia, keda abistab G. de Bellis), mille esemeks on tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei võtnud vastu nõukogu 29. märtsi 1999. aasta direktiivi 1999/22/EÜ, mis käsitleb metsloomade pidamist loomaaedades (EÜT L 94, lk 24), täitmiseks vajalikke õigusnorme, või vähemalt ei olnud sellest komisjonile teatanud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi, on Euroopa Kohus (neljas koda) koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), kohtunikud J.-P. Puissochet ja K. Lenaerts, kohtujurist: P. Léger, kohtusekretär: R. Grass, teinud 10. juunil 2004 järgmise otsuse:

1) kuna Itaalia Vabariik ei võtnud määratud tähtaja jooksul vastu nõukogu 29. märtsi 1999.a direktiivi 1999/22/EÜ, mis käsitleb metsloomade pidamist loomaaedades, järgimiseks vajalikke õigusnorme, on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;

2) jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

(¹) EÜT C 213, 6.9.2003

Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004 kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister

(Kohtuasi C-182/04)

(2004/C 201/12)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Simvuolio tis Epikratias'e 3. märtsil 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister, mis saabus kohtukantseleisse 19. aprillil 2004.

Käesolevas kohtuasjas esitatud küsimused kattuvad küsimustega kohtuasjas C-181/04.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Simvuolio tis Epikratias 3. märtsil 2004 kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister

(Kohtuasi C-183/04)

(2004/C 201/13)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Simvuolio tis Epikratias'e 3. märtsil 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Elmeka N.E. v. majandusminister, mis saabus kohtukantseleisse 19. aprillil 2004.

Käesolevas kohtuasjas esitatud küsimused kattuvad küsimustega kohtuasjas C-181/04.

Hagi, mille esitas Euroopa Ühenduste Komisjon 7. mail 2004 Saksamaa Liitvabariigi vastu

(Kohtuasi C-204/04)

(2004/C 201/14)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 7. mail 2004 hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Nicola Yerrek, kes on komisjoni juriidilise teenistuse liige, ja Horstpeter Kreppel, kes tegutseb komisjoni õigustalituse liikmesriikide vahelise ametnike vahetusprogrammi raames, ning kes on valinud kohtudokumentide kätetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tunnistada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtet, mis tuleneb nõukogu direktiivi 76/207/EÜ artiklitest 1, 2 ja 5 ning nõukogu direktiivi 97/81/EÜ (Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse osalist tööaega käsitlev raamkokkulepe) lisa artiklist 4, kuna

naisi, kes moodustavad suurima osa 18-tunnise töönaladala osalise tööajaga töötajatest Saksamaa avalikus teenistuses, diskrimineeritakse kaudselt, sest

a) vastavalt Bundespersonalvertretungsgesetze'i (seadus avalike teenistujate esindusõiguse kohta) artikli 14 lõikele 2 ja sellest tulenevatele vastavatele eeskirjadele on osalise tööajaga töötajad need, kes:

- Baieri
- Berliini
- Breemeni
- Hesseni

liidumaades töötavad osalise tööajaga regulaarselt vähem kui 18 tundi nädalas;

b) — Mecklenburg-Vorpommerni

- Saksimaa
- Schleswig-Holsteini
- Tüüringi

liidumaades töötavad vähem kui pool normaaltööajast nädalas;

c) — Baden-Württembergi

- Brandenburgi
- Reinimaa-Pfalzi
- Saksi-Anhalti

liidumaades töötavad vähem kui 1/3 normaaltööajast nädalas;

d) Põhja-Rein-Vestfaali liidumaas töötavad vähem kui 2/5 normaaltööajast nädalas;

e) Alam-Saksi liidumaas töötavad ühe aasta jooksul kuni kahe kuu vältel vähem kui 15 tundi nädalas;

ei saa osaleda töötajate esindusorganite valmistel.

2. Jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Avaliku teenistuse osalise tööajaga töötajate, kes tavaliselt on hõivatud vähem kui 18 töötundi nädalas (töötundide määr on mõnes liidumaas madalam), väljajäämist nii liitvabariigi kui ka peaaegu kõikide liidumaade töötajate esindusorganite valimisest, on kaudne naiste diskrimineerimine, sest naised moodustavad suurima osa osalise tööajaga töötajatest. Seega on tegemist direktiivi 76/207/EMÜ rikkumisega. Lisaks sellele ei ole eeskiri kooskõlas direktiiviga 97/81/EÜ, mille kohaselt ei tohi ebasoodsamasse olukorda seada osalise tööajaga töötajaid võrreldavate täistööajaga töötajate suhtes juhul, kui erinev kohtlemine ei ole objektiivselt õigustatud.

Töötajate esindusorganite valmistest väljajäämisel puudub objektiivne alus. Kõnealuse personali piiratud kohalolekut töökohal on võimalik korvata paindliku tööajakorralduse ja kaasaegsete kommunikatsioonivahenditega. Vastav valimisega seotud piirang ei tulene Betriebsverfassungsgesetz'ist, mis käsitleb töötajate esindajate valimist töötajate nõukogusse eraõiguslike ettevõtete juures. Sellel esindusel on samasugune ülesanne kui avalike teenistujate esindajatel. Väljajäänud grupi esindatus töötajate esindusorganist on väga oluline nende spetsiifiliste huvide tõttu, mis vastasel juhul jäävad tähelepanuta.

Hagi, mille Ühendkuningriik esitas 24. mail 2004 Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu

(Kohtuasi C-217/04)

(2004/C 201/15)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 24. mail 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu vastu Ühendkuningriik, keda esindab Mark Bethell, keda abistavad Her Majesty's Attorney General QC Lord Goldsmith, QC Nicholas Paines ja Tim Ward, kes on valinud endale kohtudokumentide kätetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 460/2004, millega luuakse Euroopa Võrgu- ja Infoturbe amet, ⁽¹⁾;

— jätta kohtukulud Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kanda.

Hagi alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud määrusega (määrus (EÜ) nr 460/2004, edaspidi "ENISA määrus") asutatakse Euroopa Võrgu- ja Infoturbeamet (edaspidi "amet"), mille ülesanne on anda juhiseid, nõustada ja abistada komisjoni, liikmesriike ja ettevõtjaid ENISA määruse reguleerimisalasse kuuluvates võrgu- ja infoturbega seotud küsimustes. Ühendkuningriik toetab ameti loomist, kuid on arvamisel, et EÜ asutamislepingu artikkel 95 ei ole selleks kohane õiguslik alus. ENISA määrus hõlmab üksnes ameti loomist ühenduse asutusena; määrusega sätestatakse ameti eesmärgid ja ülesanded ning selle juhtimine, korraldus ja tööprogramm; lisaks sätestatakse määruses ameti eelarve, õiguslik seisund, privileegid ja immuuniteedid ning töökeeled. ENISA määruse sätted kehtivad tervikuna ühenduse institutsionaalse õiguse tasandil.

Ühendkuningriik väidab, et EÜ asutamislepingu artikliga 95 antud seadusandlik õigus tähendab õigust siseriiklike normide ühtlustamiseks; tegemist ei ole õigusega luua ühenduse asutus või panna neile ülesandeid. Need küsimused jäävad siseriiklikust õigusest väljapoole ning ühenduse õigusaktiga, millega selline asutus luuakse või asutusele ülesandeid määratakse, ei ühtlustata artikli 95 tähenduses siseriiklikke norme.

Üheski ENISA määruse sättes ei ühtlustata isegi kaudselt ühtegi siseriiklikku normi. Vastupidi, ametil on sõnaselgelt keelatud sekkuda siseriiklike asutuste pädevusalasse ning artikli 1 lõikes 3 sätestatud ameti eesmärgid ja ülesanded ei piira liikmesriikide pädevust.

Seega jäävad ENISA määruse sätted väljapoole parlamendile ja nõukogule artikli 95 alusel antud ühtlustamisõigust ning ainukeseks sobivaks õiguslikuks aluseks sellise meetme puhul oleks EÜ asutamislepingu artikkel 308.

⁽¹⁾ EÜT L 077, 13.3.2004, lk 1

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Azienda Agricola Roberto ja Andrea Bogar v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Kohtuasi C-224/04)

(2004/C 201/16)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Azienda Agricola Roberto ja Andrea Bogar v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia, mis saabus kohtukantsseleisse 28. mail 2004.

Tribunale di Gorizia küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

— Kuna piima ja piimatoodete lisamaksu õiguslik olemus tuleb määratlada lähtudes ühenduse õigusaktidest, millega on kehtestatud maks ja selle rakendamise põhireeglid, (eelkõige 31. märtsi 1984. aasta määrus nr 856/84⁽¹⁾) ja 28. detsembri 1992. aasta määrus nr 3950/92⁽²⁾), kas siis 31. märtsi 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 856/84 artiklit 1 ja 28. detsembri 1992. aasta määruse nr 3950/92 artikleid 1-4 peab tõlgendama nii, et piima- ja piimatoodete lisamaks on oma olemuselt haldustrahv, mida tootjad on kohustatud tasuma vaid juhul, kui nad on määratud koguseid tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu ületanud?

⁽¹⁾ EÜT L 90, 1.4.1984, lk 10.

⁽²⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hanseatisches Oberlandesgericht 27. mail 2004 määrusega kohtuasjas Crailsheimer Volksbank eG v. Klaus Conrads, Frank Schulzke, Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke

Kohtuasi C-229/04

(2004/C 201/17)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Hanseatisches Oberlandesgericht'lt 27. mail 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Crailsheimer Volksbank eG v. Klaus Conrads, Frank

Schulzke, Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke, mis saabus kohtukantsseleisse 2. juunil 2004.

Hanseatisches Oberlandesgericht küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes

1. Kas direktiivi 85/577/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõikega 1 on kooskõlas, kui tarbija õigused – eelkõige lepingust taganemise õigus seatakse sõltuvusse mitte üksnes lepingu sõlmimisest koduukselepinguna artikli 1 lõike 1 mõttes, vaid ka täiendavatest vastutuse kriteeriumidest, nagu ettevõtja poolt kolmanda isiku kasutamine lepingu sõlmimisel või ettevõtja hooletu suhtumine kolmanda isiku käitumisse koduukselepingu sõlmimisel?
2. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikli 5 lõikega 2 on kooskõlas, kui kinnisvaralaenu saaja, kes on sõlminud laenulepingu ja määranud sellises olukorras laenu laekumise kontole, mida ta tegelikult ei saa enam kasutada, peab lepingust taganemise korral maksma laenuandjale laenu tagasi?
3. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikliga 5 lõikega 2 on kooskõlas, et juhul kui kinnisvaralaenu saaja on kohustatud tagastama laenu pärast lepingust taganemist, ei maksa ta seda tagasi lepingus ettenähtud tähtajaliste osamaksetena, vaid tagastab koheleht laenusumma tervikuna?
4. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikli 5 lõikega 2 on kooskõlas, et juhul kui kinnisvaralaenu saaja on kohustatud tagastama laenu pärast lepingust taganemist, peab ta maksma laenusummalt turul kehtivat keskmist intressi?

⁽¹⁾ EÜT L 372, lk 31.

Hagi, mille esitas 2. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-230/04)

(2004/C 201/18)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 2. juunil 2004 hagi, mis on esitatud Prantsuse Vabariigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindab G. Rozet, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada, et kuna Prantsuse Vabariik ei lubanud prantsuse avalikku haiglateenistusse astuvate ühenduse kodanike suhtes arvesse võtta nende poolt teise liikmesriigi avalikus teenistuses omandatud kogemusi ja tööstaaži, on Prantsuse Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ asutamislepingu artiklist 39 ja nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires⁽¹⁾ artiklist 7;
- jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Liikmesriik on kohustatud teistest liikmesriikidest saabunud töötajate töölevõtmisel, klassifitseerimisel ja nende staaži arvestamisel võtma sarnasel tegevusalal teises liikmesriigis omandatud tööstaaži oma avalikus teenistuses arvesse samasugustel tingimustel, mida kohaldatakse selles liikmesriigis omandatud kogemuste ja tööstaaži puhul. Prantsusmaal kehtivad õigusnormid ei luba arvesse võtta kogemusi ja tööstaaži, mille prantsuse avalikku haiglateenistusse astuvad ühenduse kodanikud on omandanud teise liikmesriigi avalikus teenistuses.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 2.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23. veebruari 2004. aasta määrusega kohtuasjas Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole jt v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ja Regione Veneto

(Kohtuasi C-231/04)

(2004/C 201/19)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio 23. veebruari 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole jt v. Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ja Regione Veneto, mis saabus kohtukantsleisse 3. juunil 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) Kas 16. detsembril 1991. aastal ühelt poolt Euroopa Ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Ungari Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa leping (EÜT L 347, 31.12.1993) on kehtivaks ja piisavaks õiguslikuks aluseks, et anda Euroopa Ühendusele pädevuse sõlmida 29. novembri 1993. aasta Euroopa Ühenduse ja Ungari Vabariigi vahelist lepingut veininimetuste vastastikuse kaitse kohta (EÜT L 337, 31.12.1993); eriti tekib see küsimus seoses Euroopa lepingu artikli 65 lõikega 1, ühisdeklaratsiooniga nr 13 ja XIII lisaga (punktid 3, 4 ja 5), mis puudutab iga riigi võimalikku suveräänsuse ja pädevuse reservatsiooni seoses toiduainetele, sh viinamarja- ja veinitoodetele siseriiklike geograafiliste nimede andmisega, mis välistab selles valdkonnas igasuguse suveräänsuse ja pädevuse ülekandmise Euroopa Ühendusele?
- 2) Kas 29. novembril 1993. sõlmitud Euroopa Ühenduse ja Ungari Vabariigi vaheline leping veininimede vastastikuse kaitse kohta (EÜT L 337), mis korraldab intellektuaal- ja kaubandusomandi valdkonnas geograafiliste tähistekaitset on Euroopa Ühenduste Kohtu arvamusel 1/94 Euroopa Ühenduse ainupädevuse kohta valguses ühenduse õiguskorras tühine ja mittekohalduv, kuna üksikud Euroopa Ühenduste liikmesriigid seda lepingut ei ratifitseerinud?
- 3) Juhul, kui 1993. aasta lepingut (EÜT L 337) tuleb tervikuna pidada seaduslikuks ja kohalduvaks, siis kas selle kokkuleppe sõlmimisega seonduvast poolte kirjavahetusest (mis on sellele lepingule lisatud) tulenev keeld kasutada pärast 2007. aastat Itaalias nimetust "Tocai" on tühine ja mittekohalduv, kuna see on vastuolus selle sama 1993. aasta lepinguga sätestatud homonüümsete nimetuste korraga (lepingu artikli 4 lõige 5 ja lisaprotokoll)?
- 4) Kas 1993. aasta lepingule (EÜT L 337) lisatud teine ühisdeklaratsioon, mille järgi lepinguosalised ei olnud läbirääkimiste toimumise ajal teadlikud Euroopa ja Ungari veinide homonüümsetest tähistest, kujutab endast ilmselt tegelikkuse ekslikku kujutamist (arvestades, et juba sajandeid eksisteerinud ja koos-eksisteerinud Itaalia ja Ungari tähiseid "Tocai" veinidele tunnustati ametlikult 1948. aasta Itaalia Vabariigi ja Ungari Vabariigi vahelise kokkuleppega ja toodi hiljuti ka ühenduse õiguse reguleerimisalasse), mis rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 48 alusel toob kaasa 1993. aasta lepingu selle osa tühise, millega keelatakse Itaalias nimetuse Tocai kasutamine?

- 5) Kas arvestades rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artiklit 59, tuleb Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames sõlmitud ja 1. jaanuaril 1996 jõustunud – seega ka pärast ühenduse 1993. aasta lepingu (EÜT L 337) jõustumist – intellektuaalomandi õiguste kaubanduspektide lepingut (TRIPS) (EÜT L 336, 32.11.1994) tõlgendada nii, et nende kahe lepingu vastuolu korral kohaldatakse TRIPS'i veinide homonüümsete tähistega alaseid sätteid ühenduse 1993. aasta lepingu sätete asemel, kui mõlema lepingu osapooled on samad?
- 6) Kui kahes TRIPS'i osalisriigis toodetud veinid on homonüümsete tähistega (nii siis, kui homonüümia puudutab kahes osalisriigis kasutatavaid geograafilisi tähiseid, kui ka siis, kui see puudutab ühe osalisriigi geograafilist tähist ja samasugust teises osalisriigis traditsiooniliselt kasvatatud viinamarjasordi homonüümset tähist), siis kas 1. jaanuaril 1996 jõustunud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisa 1 C, 2. jagu, 3. osa (st TRIPS'i) artikleid 22-24 tuleb tõlgendada nii, et neid kahte tähist võib tulevikus kasutada eeldusel, et vastavad tootjad on neid minevikus heas usus kasutanud või enne 15. aprilli 1994 vähemalt 10 aastat järjest kasutanud (TRIPS, artikli 24 lõige 4) ja et iga tähis märgib selgelt ära kaitstud veini riigi, regiooni või piirkonna, et tarbijat mitte eksitada?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Düsseldorf 5. mail 2004 määrusega kohtuasjas Gül Demir v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Kohtuasi C-233/04)

(2004/C 201/20)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Arbeitsgericht Düsseldorfilt 5. mail 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohutajas Gül Demir v. Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Saksamaa) Limited ja Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, mis saabus kohtukantseleisse 3. juunil 2004.

Arbeitsgericht Düsseldorf küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 mõttes ettevõtte ülemineku olemasolu kontrollimisel – sõltumata omandisuhetest – uue lepingu sõlmimise ja ühise hinnangu andmise kontekstis on algse käsundisaaja kasutuses olnud varade uuele käsundisaajale üleandmise tuvastamise eelduseks, et see vara on viimasele iseseisvaks majanduslikuks kasutamiseks üle antud? Seega, kas varade üleandmise olemasolu tuvastamise vajalikuks tingimuseks on käsundisaajale antud õigus otsustada, millisel viisil neid varasid oma majanduslikes huvides kasutada? Kas tuleb eristada juhtumid kui käsundisaaja kasutab teenuse osutamisel käsundiandja vara eesmärgina või vahendina?

2. Juhul kui kohtu vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis

- a) kas on välistatud käsitleda vara iseseisvas majandustegevuses kasutatavana, kui käsundiandja on andnud selle ainult kasutamiseks käsundisaajale ning kui hoolduse ja sellega kaasnevate kulude eest vastutab käsundiandja?
- b) kas on tegemist käsundisaaja poolse varade kasutamisega iseseisvas majandustegevuses kui käsundisaaja kasutab lennujaama turvakontrolli läbiviimiseks käsundiandja poolt antud vara: turvavaraid metallesemete tuvastamiseks, käsidetektoreid metalli tuvastamiseks ja röntgenivarustust?

⁽¹⁾ EÜT L 82, lk 16.

Hagi, mille esitas 4. juuni 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Hispaania Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-235/04)

(2004/C 201/21)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 4. juunil 2004 hagi Hispaania Kuningriigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad D. M. van Beek ja G. Valero Jordana, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole klassifitseerinud lindude erikaitsealadena arvuliselt ja suuruselt piisavaid alasid kõikide direktiivi I lisas nimetatud liikide ja I lisas nimetatud rändliikide kaitseks, on Hispaania Kuningriik rikkunud nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta ⁽¹⁾ artikli 4 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Hispaania Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi 79/409/EMÜ artikli 4 lõiked 1 ja 2 panevad liikmesriikidele erilise kohustuse klassifitseerida alasid "lindude erikaitsealadena" mainitud direktiivi I lisas nimetatud liikide ja muude reeglipäraselt esinevate rändliikide tõhusaks kaitseks, kindlustamaks nende säilimine ja paljunemine levikualal. See kohustus puudutab vähemalt kõiki asjaomaste liikide kaitseks arvuliselt ja suuruselt kõige sobivamaid alasid, võttes arvesse nende liikide kaitseõudeid. Lindude erikaitsealade piisav arv määratakse kindlaks seatud eesmärgi kohaselt.

Liikmesriikidel on direktiivi artiklis 4 nimetatud nõuetele paremini vastavate alade kindlaksmääramisel teatud tegevusvabadus, kuid nad peavad oma hinnangut põhistama üksnes ornitoloogiliste kriteeriumidega. Hispaania puhul kujutab Sociedad Española de Ornitología'i (Hispaania ornitoloogiaühing) poolt 1998. aastal koostatud tähtsate linnualade (important bird areas – IBA) aruanne (SEO/Birdlife 98 aruanne) endast kõige dokumenteeritumat ja täpsemat kättesaadavat hinnangut, mille alusel kaitse ja eriti tähtsate liikide säilimise ja paljunemise tarbeks kõige sobivamaid alasid kindlaks määrata. See aruanne põhineb tasakaalustatud ornitoloogilistel kriteeriumidel, mille alusel saab märkida, millised alad on I lisas nimetatud liikide ja teiste rändliikide kaitse tagamiseks kõige sobivamad, ning toob välja esmatähtsad linnukaitsealad Hispaanias.

SEO/Birdlife 98 aruandest nähtvate andmete ja Hispaania Kuningriigi määratud lindude erikaitsealade võrdlemise, mis puudutab kogu Hispaania territooriumi, nagu ka autonoomseid piirkondi, täpsema analüüsi põhjal võib järeldada, et lindude erikaitsealadena klassifitseeritud alade arv ja suurus on väiksemad kui arv ja suurus, mida teaduslike tõendite alusel peetakse kõige sobivamateks direktiivi artiklis 4 nimetatud lindude piisava kaitse tagamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Cagliari 14. mai 2004. aasta määrusega kohtuasjas Enirisorse SpA v. Sotacarbo SpA

(Kohtuasi C-237/04)

(2004/C 201/22)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Cagliari 14. mai 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Enirisorse SpA v. Sotacarbo SpA, mis saabus kohtukantseelisse 7. juunil 2004.

Tribunale di Cagliari küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) Kas seaduse nr 240/02 artiklis 33 sisalduv regulatsioon kujutab endast EÜ asutamislepingu artikli 87 järgi kokkuvõetavat riigiabi äriühingule Sotacarbo SpA, mis oleks pealegi ebaseaduslik ka seetõttu, et komisjoni sellest vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 ei informeeritud?
- 2) Kas eespool viidatud säte on vastuolus EÜ asutamislepingu asutamisevabaduse ja teenuste vaba liikumise alaste artiklitega 43, 44, 48, 49 jj?

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-250/04)

(2004/C 201/23)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Georgios Zavvos ja Michael Shotter komisjoni õigusteenistusest.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on jätnud vastu võtmata vajalikud õigusnormid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ ⁽¹⁾ elektrooniliste sidevõrkudele ja nendega seotud vahendite juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) järgimiseks ning jätnud nendest komisjonile teatamata, on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;

- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 24. juulil 2003.

(¹) EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-251/04)

(2004/C 201/24)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Georgios Zavvos ja Knut Simonsson komisjoni õigusteenistusest.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik lubab avamerel pukseerimisteenuseid osutada ainult tema lipu all sõitvatel laevadel, on ta sellega rikkunud nõukogu 7. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3577/92 (¹) teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta merevedudel liikmesriikides (merekabotaaž) artiklist 1 tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Kreeka kehtivad õigusnormid on vastuolus määruse (EMÜ) nr 3577/92 artikliga 1.

(¹) EÜT L 364, 12.12.1992, lk 7

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-252/04)

(2004/C 201/25)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Georgios Zavvos ja Michael Shotter komisjoni õigusteenistusest.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on jätnud vastu võtmata vajalikud õigusnormid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ (¹) universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) järgimiseks ning jätnud nendest komisjonile teatamata, on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 24. juulil 2003.

(¹) EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-253/04)

(2004/C 201/26)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Georgios Zavvos ja Michael Shotter komisjoni õigusteenistusest.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on jätnud vastu võtmata vajalikud õigusnormid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ (¹) elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) järgimiseks ning jätnud nendest komisjonile teatamata, on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 24. juulil 2003.

(¹) EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21

Hagi, mille esitas 14. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-254/04)

(2004/C 201/27)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 14. juunil 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Georgios Zavvos ja Michael Shotter komisjoni õigusteenistusest.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on jätnud vastu võtmata vajalikud õigusnormid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ⁽¹⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) järgmiseks ning jätnud nendest komisjonile teatamata, on ta rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;
- jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 24. juulil 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21

Eelotsusetaotlus, mille esitas 7. juuni 2004. aasta otsusega Cour du travail de Liège (üheksas koda) kohtuasjas Office national de l'emploi v. Ioannis Ioannidis

(Kohtuasi C-258/04)

(2004/C 201/28)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour du travail de Liège (üheksas koda) 7. juuni 2004. aasta otsusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Office national de l'emploi v. Ioannis Ioannidis, mis saabus kohtukantsleisse 17. juunil 2004.

Cour du travail de Liège (üheksas koda) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas Euroopa Ühenduse õigusega (eriti EÜ asutamislepingu artiklitega 12, 17 ja 18) on vastuolus liikmesriigi õigusnormid (nagu seda on Belgia 25. novembri 1991. aasta kuninglik määrus, mis sätestab tööpuudust reguleeriva korra), mis tagavad alla 30-aastastele töötajatele töötõu abiraha põhimõttel, et abiraha makstakse töötajatele, kes on omandanud keskhari-

duse ja kes on mõne teise liikmesriigi kodanik, samadel tingimustel nagu enda riigi kodanikele, mille kohaselt saab töötaja abiraha vaid juhul, kui nõutud haridus on omandatud haridus-asutuses, mida juhib, rahastab või tunnustab üks kolmest teatavast siseriiklikust ühingust (nagu on sätestatud eespool viidatud kuningliku määruse artikli 36 lõike 1 esimese lõigu punkti 2 alapunktis a ja mille tulemuseks on see, et abiraha ei saa noor töötaja, kes ei ole võõrtöölise perekonna liige, kuid kes on teise liikmesriigi kodanik, milles ta enne ühenduse sees ümberkolimist on omandanud keskhariduse, mida peetakse võrdväärseks abiraha taotlemise riigi ametiasutuste poolt nõutava haridusega?

Hagi, mille Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 23. juunil 2004 Saksamaa Liitvabariigi vastu

(Kohtuasi C-262/04)

(2004/C 201/29)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 23. juunil 2004 hagi Saksamaa Liitvabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad komisjoni õigustalituse ametnikud Walter Mölls ja Karolina Mojzesowicz, kes on valinud kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- 1. tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik ei ole komisjonile edastanud sellist teavet, mis võimaldaks komisjonil kinnitada, et direktiivi sätted on täidetud, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivi 2002/77/EÜ⁽¹⁾ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgul artiklist 9 tulenevaid kohustusi;
- 2. jätta kohtukulud Saksamaa Liitvabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjoni direktiivi 2002/77/EÜ artikli 9 kohaselt olid liikmesriigid kohustatud edastama komisjonile hiljemalt 24. juulil 2003 sellise teabe, mis oleks komisjonil võimaldanud kinnitada, et selle direktiivi sätted on täidetud. Nimetatud tähtpäev möödus ilma, et Saksamaa Liitvabariik oleks komisjonile artikli 9 kohaselt nõutud teabe edastanud.

⁽¹⁾ EÜT L 249, lk 21

Hagi, mille esitas 24. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-263/04)

(2004/C 201/30)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 24. juunil 2004 hagi Prantsuse Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad E. Gippini Fournier ja K. Mojzesowicz, kes on valinud endale kohtudokumentide kätetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tunnistada, et kuna Prantsuse Vabariik on ei ole komisjonile edastanud vajalikku teavet, et võimaldada komisjonil kinnitada, et direktiivi 2002/77/EÜ⁽¹⁾ sätted on täidetud, siis on Prantsusmaa rikkunud direktiivi artiklist 9 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi 2002/77/EÜ artikkel 9 kohustab liikmesriike esitada komisjonile hiljemalt 24. juulil 2003 sellise teabe, mis võimaldab komisjonil kinnitada, et käesoleva direktiivi sätted on täidetud.

⁽¹⁾ Komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/77/EÜ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgul (EÜT L 249, lk 21).

Eelotsusetaotlus, mille esitas 5. aprilli 2004. aasta kohtuotsusega Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne kohtuasjas SAS Bricorama France v. Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales- Caisse ORGANIC

(Kohtuasi C-276/04)

(2004/C 201/31)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne (Prantsusmaa) 5. aprilli 2004. aasta otsusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas SAS Brico-

rama France v. Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales- Caisse ORGANIC, mis saabus kohtukantseleisse 29. juunil 2004.

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas EÜ asutamislepingu artiklit 87 tuleb tõlgendada nii, et Prantsusmaa poolt CPDC-i (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants) ja FISAC-i (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce) kaudu antud riigi toetus, millega abistatakse pensionile jäävaid käsitöölisi ja kaupmehi ning toetatakse tootmis- ja kaubandusalal tegutsevate füüsilisest isikust ettevõtjate ja füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate käsitöölise vanaduskindlustusskeeme, kujutab endast riigiabi?

Kohtuasi C-258/03⁽¹⁾ registrist kustutamine

(2004/C 201/32)

17. mai 2004. aasta määrusega määras Euroopa Ühenduste Kohtu president kohtuasi C-258/03: Euroopa Ühenduste Komisjon v. Prantsuse Vabariik registrist kustutamise.

⁽¹⁾ EÜT C 213, 6.9.2003

Kohtuasi C-382/03⁽¹⁾ registrist kustutamine

(2004/C 201/33)

11. mai 2004. aasta määrusega määras Euroopa Ühenduste Kohtu president kohtuasi C-382/03 (Supreme Court (Dublin) eelotsuse taotlus): Ryanair Ltd v. Aer Rianta cpt registrist kustutamise.

⁽¹⁾ EÜT C 275, 15.11.2003

ESIMESE ASTME KOHUS

Kohtunike määramine kodadesse

(2004/C 201/34)

Esimese astme kohus otsustas 8. juuli 2004. aasta täiskogu istungil seoses kohtuniku Trstenjak ametisse astumisega muuta oma 13. mai 2004. aasta täiskogu otsust kohtunike kodadesse määramise kohta järgmiselt:

Ajavahemikuks 8. juuli 2004 – 31. august 2004 määratakse

esimesse kotta, mis istub kolmeliikmelises koosseisus:

president Vesterdorf, kohtunikud Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka ja Trstenjak;

laiendatud esimesse kotta, mis istub viieliikmelises koosseisus:

president Vesterdorf, kohtunikud Mengozzi, Martins Ribeiro, Labucka ja Trstenjak;

Kohtuasjades, milles enne 8. juulit 2004 oli kirjalik menetlus lõpetatud ja suulise menetluse läbiviimiseks kohtuistung peetud või istungi aeg kindlaks määratud, istuvad kolmeliikmelise koosseisuga esimene koda ja viieliikmelise koosseisuga laiendatud esimene koda suulises menetluses, nõupidamisel ja kohtuotsuse tegemisel varasemas koosseisus.

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS

25. mai 2004**kohtuasjas T-69/03: W versus Euroopa Parlament ⁽¹⁾**

(Ametnikud — Ümberasumistoetus — Elukoha mõiste — Tõendamine)

(2004/C 201/35)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Kohtuasjas T-69/03: W., endine Euroopa Parlamendi ametnik elukohaga Folkestone (Ühendkuningriik), keda esindab advokaat P. Goergen, Euroopa Parlamendi vastu, keda esindavad õigusnõunikud J. de Wachter ja L. Knudsen, mille objektiks on

Euroopa Parlamendi 3. juuni 2002 otsuse, millega keelduti hagejale ümberasumistoetuse maksmisest, tühistamisaotlus, tegi esimese astme kohus üheliikmelises koosseisus kohtunik J. D. Cooke, kohtusekretär nooremametnik I. Natsinas, 25. mail 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1) *jätta hagi rahuldamata;*

2) *jätta kohtukulud poolte kanda.*

(¹) ELT C 101, 26.04.2003

Hagi, mille Asklepios Kliniken GmbH esitas 13. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on esitanud 13. mail 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Asklepios Kliniken GmbH, asukoht Köningstein-Falkenstein (Saksamaa), keda esindab Rechtsanwalt K. Fűßer.

Hageja palub esimese astme kohtul

— tunnistada, et kuna komisjon ei teinud otsust kaebuse kohta, mille esitas hageja oma 20. jaanuari 2003. aasta kirjas, vastavalt määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 4 lõikele 2, 3 või 4, siis on komisjon rikkunud kohustusi, mis tulenevad EÜ asutamislepingu artiklist 88 ning määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 10 lõikest 1 ja artikli 13 lõikest 1.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja tegutseb eraõigusliku ettevõtjana, mis tegeleb haigla-opeeratoretenuste osutamisega ning mis on täielikult eraomanduses. Alates jaanuarist 2003 taotleb hageja, et komisjon teeks otsuse vastavalt määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 4 lõikele 2, 3 või 4, seoses Saksamaa Liitvabariigis avalik-õiguslikke haiglaid teenindavaid tugiettevõtteid.

Hageja väidab, et üldiselt sõlmivad eraõiguslikud haiglad teeninduslepinguid vastavate haigekassadega ja keskliitudega eesmärgiga taotleda rahalisi vahendeid oma tegevuse finantseerimiseks ning võimaluse korral saavad ka otsetoetust vastava liidumaa fondidest haiglahoonete ehitamiseks. Kuid avalik-õiguslikud haiglad saavad arvestada lisaks veel sellega, et vastavad avalik-õiguslikud asutused katavad alaliselt nende tegevusega seotud kahjumit. Hageja on arvamusel, et kõnealuste maksete näol on tegemist riigiabiga EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 mõttes, mille puhul peab kehtima teatamiskohus vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikele 3 ning mis on kokku ühisturuga kokkusobimatu.

Lisaks väidab hageja, et hagi on põhjendatud, sest komisjon ei suutnud toimida pärast kaebuse kättesaamist vastavalt oma kohustusele.

Hagi, mille esitas easyJet Airline Company Limited 14. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on esitanud 14. mail 2004. aastal hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu easyJet Airline Company Limited, asukoht Luton (Ühendkuningriik), keda esindavad solicitor'id J.Cook, S. Dolan ja J. Parker.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 11. veebruari 2004. aasta otsus asjas nr COMP/M.3280 (Air France / KLM), millega vastavalt nõukogu määrusele 4064/89/EMÜ (*) kuulutati koondumine tingimuslikult ühisturuga kokkusobivaks;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses jõudis komisjon järeldusele, et lennuettevõtjate "Air France" ja "KLM" ühinemise tulemusena kas tekib või tugevneb turguvalitsev seisund ühtekokku neljateistkümmel linnadevahelisel lennuliinil. Siiski kuulutas komisjon koondumise ühisturuga kokkusobivaks tingimusel, et täidetakse ühinemise poolte võetud kohustused.

Ise lennuettevõtjaks olev hageja taotleb, tuginedes mitmele ilmsele veale komisjoni hinnangus, selle otsuse tühistamist. Eelkõige väidab ta, et komisjon ei võtnud piisavalt arvesse järgmisi asjaolusid:

- ühinenud ettevõtja võimendunud valitsev seisund lennuliinidel, kus Air France'i ja KLMi tegevus varem ei kattunud;
- kas ühinemine tekitas või tugevdas valitsevat seisundit lennuväljateenuste ostmise turul;
- ühinemise mõju võimalikule konkurentsile.

Lisaks väidab hageja, et komisjon ei põhjendanud piisavalt oma järeldusi selle kohta, et Pariisi lennuväljad "Charles de Gaulle" ja "Orly" on teineteist asendavad. Lõpuks leiab hageja, et poolte võetud kohustused olid ilmselgelt ebapiisavad selleks, et taastada tõhusa konkurentsi struktuur turgudel, mille osas tekkis turgu valitseva seisundi kahtlus ja et komisjon tegi neid heaks kiites hindamisvea.

(*) EÜT L 257/90, lk 13

Hagi, mille esitas MPS Group Inc. 17. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 17. mail 2004 hagi, mille on esitanud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu MPS Group Inc., asukoht Jacksonville, Florida (USA), keda esindavad solicitor'id K. O'Rourke ja P. Kavanagh.

Apellatsioonikojas oli menetluse pooleks Modis-Distribuição Centralizada SA.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada neljanda apellatsioonikoja 4. veebruari 2004. aasta otsus selles osas, mis toetas vastulauset nr B000170599 seoses järgmiste teenusteklassi 35 kuuluvate teenustega: "Tööhõiveagentuuri teenused, tööjõu värbamise konsultatsiooniteenused, palgadokumentatsiooni ettevalmistamise teenused, tööaja jälgimise teenused, ajutise ja alalise tööjõuga varustamise teenused";

— kui eelmainitud otsust ei tehta, siis tühistada otsus selles osas, mis hõlmab järgmisi teenusteklassi 35 kuuluvaid teenuseid: "Tööhõiveagentuuri teenused, tööjõu värbamise konsultatsiooniteenused, ajutise ja alalise tööjõuga varustamise teenused".

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja:	MPS Group Inc.
Taotletav ühenduse kaubamärk:	Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 778795 "MODIS" teenusteklassi 35 (tööhõiveagentuuri teenused, palgadokumentatsiooni ettevalmistamise teenused,...), teenusteklassi 41 (personaliväljaõppe teenused) ja teenusteklassi 42 (psühhomeetriline testimine) jaoks
Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses:	Modis-Distribuição Centralizada SA
Teine kaubamärk või tähis vastulausemenetluses:	Portugali kaubamärk "MODIS" teenuste klassi 35 (reklaam, ärijuhimine, kontoriteenused) jaoks
Vastulausete osakonna otsus:	Ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi lükata teenusteklasside 35 ja 41 osas ja vastu võtta teenusteklassi 42 osas.
Apellatsioonikoja otsus:	Tühistada vastulausete osakonna otsus selles osas, mis toetas vastulauset teenusteklassi 41 kuuluvate teenustega seoses; saata asi kontrollijale edasiseks menetlemiseks; ülejäänud osas kaebus tagasi lükata.
Esitatud õiguslikud alused	Nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta ¹ artikli 8 lõike 1 alapunktide a ning b rikkumine otsusega selle kohta, et kõnealused teenused on sarnased.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993 määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 11, lk 1)

Hagi, mille Siegfried Krahl esitas 17. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Siegfried Krahl, elukoht Zagreb (Horvaatia), on esitanud 17. mail 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja

Etienne Marchal, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni otsus päevaraha tagasinõudmise kohta, mida hagejale maksti ajal, mil tema käsutusse oli antud ajutine elamispiind;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja, kes on komisjoni ametnik, asus 2. veebruaril 2002 täitma oma ametiülesandeid komisjoni delegatsioonis Zagrebis ja elas 19. septembrini 2002 komisjoni pakutud elamispiinl. Vaidlustatud otsusega nõudis komisjon sel ajavahemikul hagejale makstud päevaraha tagasi, sest elades komisjoni pakutud elamispiinl ei olnud hagejal õigust päevaraha saada.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et on rikutud personali-eeskirja VII lisa artiklit 10. Ta kinnitab, et komisjon andis elamispiinna tema käsutusse üksnes ajutiselt, mis ei takista päevaraha saamist. Veel väitis hageja, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna komisjon oli talle selgelt kinnitanud, et kõnealusel elamispiinl elades saab ta päevaraha.

Hagi, mille 25. mail 2004 esitas Spa Monopole, Compagnie Fermière Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 25. mail 2004 hagi, mille on Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu esitanud Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, asukoht Spa (Belgia), mida esindavad advokaadid Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Apellatsioonikojas oli menetlusosaliseks samuti Spaform Limited.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada neljanda apellatsioonikoja 25. veebruari 2004. aasta otsus asjas R 0827/2002-4, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus vastulausete osakonna otsuse peale, millega lükati tagasi hageja esitatud vastulause sõnalise kaubamärgi "SPAFORM" registreerimisele klassidesse 7, 9 ja 11 kuuluvate kaupade osas;
- jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Spaform Limited

Kõnealune ühenduse kaubamärk: sõnaline kaubamärk "SPAFORM" – taotlus nr 609 776, esitatud kaupadele, mis on klassifitseeritud klassidesse 7 (pumbad jms), 9 (aparaadid ja instrumendid rõhu mõõtmiseks) ja 11 (mullivannid).

Vastulausemenetluses vaidlusesemeks oleva kaubamärgi või tähise omanik:

hageja

Vaidlusesemeks olev kaubamärk või tähis:

siseriiklik kaubamärk SPA klassi 32 kuuluvatele toodetele (mine-
raalveed jms)

Vastulausete osakonna otsus:

lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus:

jätta kaebus rahuldamata

Õiguslikud alused:

määruse (EÜ) nr 2868/95⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 rikkumine. Selle artikli põhjal leidis vastulausete osakond, et vastulause esitamise tähtaja lõpul ameti käsutuses olnud informatsioon ei võimaldanud varasemat kaubamärki identifitseerida. Hageja peab sellist järeldust küsitavaks.

(¹) Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, Euroopa Ühenduste Teataja nr L 303, 15.12.1995, lk 1-32

Hagi, mille DJ (*) esitas 19. mail 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 19. mail 2004 hagiavalduse Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille

on esitanud DJ (*), esindaja Carlos Mourato, advokaat, kes on valinud endale kohtudoku-mentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada kutsutud atesteerija 22. juuli 2003. aasta otsus selles osas, mis puudutab hageja 1. juuli 2001 kuni 31. detsembri 2002 karjääriarengu akti (REC);

— tühistada ametisse nimetava ametiisiku 20. veebruari 2004 kaudne otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus;

— jätta kostja kanda kohtukulud ning menetluse läbiviimiseks vajalikud tõendatud kulud, nimelt menetluskohast tingitud kulud, söidu- ja viibimiskulud, samuti advokaaditasud.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja põhjendab oma hagi sellega, et on rikutud mitmeid atesteerimismenetluse reegleid ja personalieeskirjade artikli 43 rakendussätteid, nimelt:

— asjaolu, et atesteerijaks oleks pidanud olema mõni teine ametiisik, kuna selleks oli hageja otsene ülemus ja mitte vaidlustatud aktis märgitud atesteerija;

— hageja varasemate ülemustega ei ole konsulteeritud;

— viivitamine teise hindamisvestluse läbiviimise ja kutsutud atesteerija arvamuse esitamisega;

— pariteetse atesteerimiskomisjoni esimehe väidetavalt ebaseaduslik ametisemääramine.

Hageja leiab ühtlasi, et on rikutud siseaudiitorite sõltumatuse põhimõtet, kuna üks pariteetse atesteerimiskomisjoni liikmetest töötas peadirektoraadis, mida hageja oli auditeerinud, ja kuna hageja kutsutud atesteerijaks oli komisjoni peasekretär, kes oma võimaliku auditeerimise tõttu oli asjast huvitatud. Hageja leiab, et selles olukorras oleks tema kutsutud atesteerijaks pidanud olema asepresident, kes vastutab komisjoni personalireformi eest. Lõpuks viitab hageja põhjendamiskohustuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisele ning atesteerija ilmselgetele kaalutusvigadele.

24. mail 2004 Société Freixenet S.A. poolt Siseturu  htlustamise Ameti vastu esitatud hagi

(Kohtuasi T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa  henduste Esimese Astme Kohus on saanud 24. mail 2004 hagiavalduse Siseturu  htlustamise Ameti vastu, mille on esitanud Société Freixenet S.A., asukoht Sant Sadurn d'Anoia (Hispaania), esindajad advokaat'd Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse ja Donatienne Moreau.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Siseturu  htlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. veebruari 2004. aasta otsus (asi R 97/2001-4) ja otsustada, et  henduse kaubamärgi taotlus nr 32532 kuulub avaldamisele kooskõlas m aruse nr 40/94 artikliga 40;
- teise võimalusena tühistada Siseturu  htlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 11. veebruari 2004. aasta otsus (asi R 97/2001-4);
- jätta kohtukulud Siseturu  htlustamise Ameti kanda.

 iguslikud alused ja peamised argumendid

�henduse kaubamärgi taotleja:	hageja
Asjaomane kaubamärk:	�henduse kolmem�otmeline kaubamärk lihvitud valge pudeli kujul (registreerimistaotlus nr 32532)
Kaubad või teenused:	klassi 33 kuuluvad kaubad (vahuveinid)
Kontrollijate osakonna otsus:	lükata taotlus tagasi
Apellatsioonikoja otsus:	lükata kaebus tagasi
Esitatud õiguslikud alused:	M�aruse nr 40/94 artikli 73 rikkumine, kuna apellatsioonikoja otsus oli põhjendatud rea asjaoludega, mille kohta kaebuse esitajal ei olnud võimalik oma seisukohta esitada, samuti nimetatud m�aruse artikli 7 lõike 1 punkti b ja sama artikli lõike 3 rikkumine, kuivõrd asjaomane kaubamärk on omapärane.

Hagi, mille esitas MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG 27. mail 2004 Siseturu  htlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Euroopa  henduste Esimese Astme Kohtule on 27. mail 2004 esitanud hagi Siseturu  htlustamise Ameti vastu MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, asukoht Düsseldorf (Saksamaa), esindaja jurist R. Kaase.

Apellatsioonikojas oli teine pool Tesco Stores Limited.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada esimese apellatsioonikoja 23. märtsi 2004 otsus asjas R 486/2003-1;
- jätta kohtukulud Siseturu  htlustamise Ameti kanda.

 iguslikud alused ja peamised argumendid:

�henduse kaubamärgi taotleja:	MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Taotletav kaubamärk:	�henduse Kujutismärk "METRO" kaupade osas, mis ei ole käesoleva kaubamärgi taotluse (�henduse kaubamärgi taotlus nr 779116) esemeks
Teise kaubamärgi või t�hise omanik vastulausemenetluses:	Tesco Stores Limited

- Teine kaubamärk või tähis vastulausemenetluses: Siseriiklik sõnamärk "METRO" vastu Bavarian Lager Company, asukoht Clitheroe (Ühendkuningriik), keda esindavad solicitor J. Pearson ja solicitor C. Bright, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.
- Vastulausete osakonna otsus: Vastulause tagasilükkamine
- Apellatsioonikoja otsus: Vastulausete osakonna otsuse tühistamine
- Esitatud õiguslikud alused: Hageja väidab, et aeg, mil vastulause aluseks olev varasem õigus peab tõendatult kehtima, peab olema vastulausete osakonna otsuse aeg või, teise võimalusena, täiendavate tõendite esitamise tähtaja lõpp. Oma hagi toetuseks viitab hageja nõukogu määruse nr 40/94¹ artiklist 74 ja komisjoni määruse nr 2868/95² reeglitest 16 ja 20 tulenevate menetlusnormide rikkumisele. Hageja väidab, et nõukogu määruse 40/94 artikli 8 lõike 1 punktist b ei tulene, et varasem kaubamärk peab olema kehtiv vaid vastulause esitamise ajal.
- tunnistada, et Ühendkuningriigi valitsuse poolt 1989. aasta Supply of Beer (Tied Estate) Order (korraldus õllega (kohapeal tarvitamiseks) varustamise kohta) artiklis 7(2)(a) tehtud muudatuse heakskiitmine komisjoni poolt oli vastuolus EÜ asutamislepingu artikliga 28 (endine artikkel 30);
- tunnistada, et komisjon ei oleks tohtinud kiita heaks eelpool nimetatud muudatust ning et komisjon rikkus seda tehes EÜ asutamislepingu artiklit 28 (endine artikkel 30);
- tühistada komisjoni 18. märtsi 2004. aasta otsus, millega keelduti hagejale teatud dokumentidele juurdepääsu lubamast;
- kohustada komisjoni esitama 11. oktoobri 1996. aasta kohtumisel, milles osalesid Siseturu peadirektoraadi ametnikud, Ühendkuningriigi valitsuse kaubandus- ja tööstusministeeriumi ametnikud ja Confédération des Brasseurs du Marché Commun'i esindajad, osalenute täielik nimekiri;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Hagi, mille esitas 27. mail 2004 Bavarian Lager Company Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Bavarian Lager Company loodi 28. mail 1992, et tuua sisse Saksa õlut müügiks Ühendkuningriigi pubides. 1993. aastal pöördus hageja kaebusega komisjoni poole väidetava EÜ asutamislepingu artikli 28 (sellel ajal EÜ asutamislepingu artikkel 30) rikkumise tõttu seoses Ühendkuningriigi õigusaktide "küllalisõlu sättega". Selle sätte kohaselt peavad õlletehased lubama nendega ainuõigusliku ostukokkuleppega seotud pubidel pakkuda teise õlletehase "küllalisõlut". Küllalisõlu pidi olema kääriv õlu vaadis, millest seda müüakse; sellist õllesorti toodetakse aga peaaegu eranditult Ühendkuningriigis. See säte ei saaks hõlmata hageja poolt müüdatavat ning ka enamikke väljaspool Ühendkuningriike toodetavaid õllesid ja hageja luges seda koguselise piiranguga samaväärse toimega meetmeks. 21. aprilli 1997. aasta kirjaga teavitas komisjon hagejat sellest, et menetlus Ühendkuningriigi vastu oli seoses küllalisõlu sätte kavatsitava muudatusega peatatud ning kohe, kui muudatus vastu võetakse, menetlus lõpetatakse.

5. detsembril 2003 taotles hageja komisjonilt määruse nr 1049/2001⁽¹⁾ alusel juurdepääsu komisjoni, Ühendkuningriigi valitsuse ja õlletehaste esindajate vahel 11. oktoobril 1996 toimunud selleteemalise kohtumise protokollile. Nimelt palus hageja komisjonil avaldada teatud isikute nimed, mis olid hagejale eelnevalt avaldatud protokollist kustutatud. Komisjon ei rahuldanud hageja taotlust ja kinnitas oma keeldumist 18. märtsi 2004. aasta peasekretäri kirjas. Keeldumise põhjuseks toodi vajadus kaitsta kohtumisel osalenud isikute isikuandmeid ning ka võimalik oht komisjoni poolt sellistes asjades uurimise teostamisele, kui avaldataks komisjonile informatsiooni andnud isikute nimed.

Hagiavaldusega taotleb hageja esiteks esimese astme kohtu avaldust komisjoni otsuse vastu peatada menetlus Ühendkuningriigi vastu. Selles osas toob hageja välja EÜ asutamislepingu artiklite 28 ja 12 rikkumise.

Mis puudutab komisjoni keeldumist lubada juurdepääsu soovitud dokumentidele, siis väidab hageja, et määrus nr 1049/2001⁽¹⁾ kohustab komisjoni täielikult avaldama asjaomasel kohtumisel osalenud isikute nimed ning et ei saa kohaldada ühtegi artiklis 4 sätestatud erandit. Hageja väidab lisaks, et artikli 4 lõikes 3 sätestatud erand tuleb tähelepanuta jätta, kuna avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele, EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43-48

Hagi, mille esitas Madaus Aktiengesellschaft 27. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu

(Kohtuasi T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Kohtuasja menetluse keel on vastavalt kodukorra artikli 131 lõikele 2 keel, milles taotlus koostati: inglise keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule on 27. mail 2004 esitanud hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti vastu Madaus

Aktiengesellschaft, asukoht Köln (Saksamaa), esindaja jurist I. Valdelomar Serrano.

Apellatsioonikojas oli teine pool Optima Health Limited.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tuvastada, et Siseturu Ühtlustamise Amet eksis vaidlustatud otsuse langetamisel;

— tühistada vaidlustatud otsus.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Optima Healthcare Ltd, muudetud nimega Optimal Health Ltd.

Taotletav ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "ECHINAID" kaupadele klassis 5 (vitamiinid, toidulisandid, taimsed-, farmaatsia- ja meditsiini- tooted) jaoks (ühenduse kaubamärgi taotlus nr 1666239)

Teise kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: Madaus AG

Teine kaubamärk või tähis vastulausemenetluses: Rahvusvahelise kaubamärgi registreerimine sõnamärgina "ECHINACIN" kaupadele klassis 5 (keemilised farmaatsiatooted)

Vastulause osakonna otsus: Vastulause tagasilükkamine

Apellatsioonikoja otsus: Madaus AG poolt esitatud edasi-kaebuse rahuldamata jätmine

Esitatud õiguslikud alused: Hageja väidab, et apellatsioonikoda eksis mõistete "asjasse puutuv territoorium" ja "asjasse puutuv avalikkus" tarvitamisel. Samuti väidab hageja, et eesliide "Echina" ei ole kirjeldav ning on tõenäoline, et nimetatud märgid omavahel segamini aetakse.

Hagi, mille esitas 4. juunil 2004 Itaalia Vabariik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Kohtuasja menetluse keel: itaalia keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 4. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Itaalia Vabariik, keda esindab avvocato dello Stato Antonio Cingolo.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 25. märtsi 2004. aasta märkus nr E2/LP D(2004) 712, mis on saabunud 26. märtsil 2004 ja millega Regionaalpoliitika peadirektoraat edastas otsuse, mille kohaselt ettemaksetega seotud summad (abikavade raames seoses 1. ja 2. eesmärgiga tehtud ettemaksed) tuleb selgelt ära näidata tulevastes maksedeklaratsioonides kooskõlas volinik Barnier' kirjas toodud korraga, samuti kõik vaidlustatud aktiga seotud või selle aluseks olnud õigusaktid;
- teise võimalusena ja vajaduse korral tühistada komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 448/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega;
- igal juhul tühistada kõik vaidlustatud aktide aluseks olevad õigusaktid;
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Itaalia Vabariik vaidlustas Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu ees Euroopa Komisjoni 25. märtsi 2004. aasta märkuse nr E2/LP D(2004) 712, mis puudutas abikorra (POP teadusuuringud, tehnoloogiline arendustöö, kõrgharidus) raames tehtud ettemakseid, ning olenevalt olukorrast komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 448/2004⁽¹⁾ kulutuste abikõlblikkusest struktuurifondide kasutamise raames.

25. märtsi 2004. aasta märkust puudutavate nõuete toetuseks esitab hageja:

- vorminõuete rikkumise, kuna puudub igasugune põhjendus ning sobiv õiguslik alus hagi esemeks oleva õigusakti

preambulis, samuti ei ole kinni peetud kostja sisemiste menetlusreeglitega kehtestatud õigusaktide vastuvõtmise korrrast;

- komisjoni määruse (EÜ) nr 438/2001⁽²⁾ artikli 9 rikkumine, kuna selles sisalduvatest raamatupidamismäärustest ei ole kinni peetud;
- alusmääruse⁽³⁾ artikli 32 ja komisjoni määruse nr 448/04 rikkumine, kuna need nõuavad ettemaksete tegemiseks vaid sellist tõendit, et "lõplik abisaaja" liikmesriik on sellega seotud summad maksnud investeeringu lõplikule adreksaadile;
- määruse nr 448/04 rikkumine nii võrdsuse kui ka õiguskindluse põhimõtte osas, samuti vaidlustatud märkuse põhjenduste omavaheliste vastuolude tõttu.

Määruse nr 448/04 osas osundab hageja järgmistele rikkumistele:

- alusmääruses kehtestatud kulutuste abikõlblikkusega seotud sätete rikkumine;
- finantsjärelevalvet puudutavate sätete rikkumine (need ei näe ette komisjoni poolt viidatud kohustusi);
- proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine, kuna komisjon nõuab täiendavaid tõendeid, mida ei ole ette nähtud ning mis ei ole vajalikud;
- mitte-tagasiulatuvuse põhimõtte rikkumine, kuna määrus nr 448/04 sisaldab tagasiulatava jõuga sätteid, mille mõju ulatub enam kui 44 kuu taha enne selle vastuvõtmist; mis on kahtlemata lubamatu seaduste ja määruste andmise üldisi põhimõtteid silmas pidades.

⁽¹⁾ Komisjoni 10. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 448/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1685/2000, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses struktuurifondide kaasfinantseeritavate meetmetega seotud kulutuste abikõlblikkusega, ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1145/2003 (ELT L 72, 11.03.2004, lk 66).

⁽²⁾ Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemi kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT L 63, 3. märtsi 2001, lk 21)

⁽³⁾ Nõukogu 27. juuni 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1260/1999, millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta (EÜT L 161, 26. juuni 1999, lk 1)

Hagi, mille esitas 10. juunil 2004 Hispaania Kuningriik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-209/04)

(2004/C 201/47)

(Kohtuasja menetluse keel: hispaania keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 10. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Hispaania Kuningriik, keda esindab Abogado del Estado Nuria Diaz Abad, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada, et kuna komisjon ei ole mõistliku aja jooksul lahendanud Hispaania ametiasutuste loataotlusi, on ta rikkunud määruse nr 2792/1999, määrusega nr 2369/2002 muudetud redaktsioonis, artikli 7 lõikest 3 tulenevaid kohustusi ja on seega süüdi tegevusetuses, ja
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hispaania ametivõimud taotlesid komisjonilt tervet rida erandeid, et anda abi nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2792/1999, millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord, nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 2369/2002 ⁽¹⁾ kehtestatud redaktsioonis, järgse ühissetevõtte loomiseks. Kui kalalaev antakse üle kolmandasse riiki, kellega Euroopa Ühendusel ei ole kalanduskokkulepet, peab komisjon tegema vastava erandi (määruse nr 2792/1999 artikli 7 lõige 3 määruse 2369/2002 järgses redaktsioonis). Siseriiklikud ametiasutused võivad sellist abi anda vaid 31. detsembrini 2004.

Komisjonile esitati 16. veebruaril 2004 nõue käsitlusel olevate taotluste lahendamiseks ja kuna neid tervikuna ei lahendatud, otsustas Hispaania Kuningriik esitada hagi selle institutsiooni vastu, arvestades lisaks veel, et Hispaania ametiasutused, kes

sõltuvad komisjoni otsusest erandite andmise kohta, olid juba ületanud siseriiklikus seadusandluses neile kehtestatud tähtaja.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2369/2002, millega muudetakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikke eeskirju ja korda kehtestavat määrust (EÜ) nr 2792/1999 (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 49)

Hagi, mille Andreas Mausolf esitas 1. juunil 2004 Europoli vastu

(Kohtuasi T-210/04)

(2004/C 201/48)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 1. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Europoli vastu Andreas Mausolf, keda esindavad M.F. Baltussen ja P. de Casparis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Europoli 1. märtsi 2004 otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus 2. jaanuari 2003 otsuse peale, ja tühistada samas ka vaidlustatud 2. jaanuari 2003 otsus;
- kohustada Europoli määrama hagejale kõrgem palgajärk alates 1. juulist 2002;
- kohustada Europoli tasuma hagejale nimetatud summa, millele lisandub viivisintress vastavalt Hollandi seadustele, 48 tunni jooksul käesolevas kohtuasjas otsuse teatavaks tegemisest arvates;
- jätta kohtukulud Europoli kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks viitab hageja Europoli töötajate suhtes kohaldatavate personalieeskirjade artikli 29 rikkumisele, samuti diskretsiooni piiride ületamisele ja õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumisele.

III

(Teatised)

(2004/C 201/49)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 190, 24.7.2004

Eelmised väljaanded

ELT C 179, 10.7.2004

ELT C 168, 26.6.2004

ELT C 156, 12.6.2004

ELT C 146, 29.5.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>

**Hagi, mille esitas 10. juunil 2004 Hispaania Kuningriik
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi T-209/04)

(2004/C 201/48)

(Kohtuasja menetluse keel: hispaania keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 10. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Hispaania Kuningriik, keda esindab Abogado del Estado Nuria Diaz Abad, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tunnistada, et kuna komisjon ei ole mõistliku aja jooksul lahendanud Hispaania ametiasutuste loataotlusi, on ta rikkunud määruse nr 2792/1999, määrusega nr 2369/2002 muudetud redaktsioonis, artikli 7 lõikest 3 tulenevaid kohustusi ja on seega süüdi tegevusetuses, ja
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hispaania ametivõimud taotlesid komisjonilt tervet rida erandeid, et anda abi nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2792/1999, millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord, nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 2369/2002 ⁽¹⁾ kehtestatud redaktsioonis, järgse ühissetevõtte loomiseks. Kui kalalaev antakse üle kolmandasse riiki, kellega Euroopa Ühendusel ei ole kalanduskokkulepet, peab komisjon tegema vastava erandi (määruse nr 2792/1999 artikli 7 lõige 3 määruse 2369/2002 järgses redaktsioonis). Siseriiklikud ametiasutused võivad sellist abi anda vaid 31. detsembrini 2004.

Komisjonile esitati 16. veebruaril 2004 nõue käsitlusel olevate taotluste lahendamiseks ja kuna neid tervikuna ei lahendatud, otsustas Hispaania Kuningriik esitada hagi selle institutsiooni vastu, arvestades lisaks veel, et Hispaania ametiasutused, kes

sõltuvad komisjoni otsusest erandite andmise kohta, olid juba ületanud siseriiklikus seadusandluses neile kehtestatud tähtaja.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2369/2002, millega muudetakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikke eeskirju ja korda kehtestavat määrust (EÜ) nr 2792/1999 (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 49)

Hagi, mille Andreas Mausolf esitas 1. juunil 2004 Europoli vastu

(Kohtuasi T-210/04)

(2004/C 201/49)

(Kohtuasja menetluse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 1. juunil 2004 hagi, mille on esitanud Europoli vastu Andreas Mausolf, keda esindavad M.F. Baltussen ja P. de Casparis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada Europoli 1. märtsi 2004 otsus, millega jäeti rahuldumata hageja kaebus 2. jaanuari 2003 otsuse peale, ja tühistada samas ka vaidlustatud 2. jaanuari 2003 otsus;
- kohustada Europoli määrama hagejale kõrgem palgajärk alates 1. juulist 2002;
- kohustada Europoli tasuma hagejale nimetatud summa, millele lisandub viivisintress vastavalt Hollandi seadustele, 48 tunni jooksul käesolevas kohtuasjas otsuse teatavaks tegemisest arvates;
- jätta kohtukulud Europoli kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Oma hagi toetuseks viitab hageja Europoli töötajate suhtes kohaldatavate personalieeskirjade artikli 29 rikkumisele, samuti diskretsiooni piiride ületamisele ja õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumisele.

III

(Teatised)

(2004/C 201/50)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 190, 24.7.2004

Eelmised väljaanded

ELT C 179, 10.7.2004

ELT C 168, 26.6.2004

ELT C 156, 12.6.2004

ELT C 146, 29.5.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
